СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 167. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 20 липня 1935. — VOL. XLIII. No. 167. Jersey City, N. J., Saturday, July 20, 1935. THREE CENTS

АМЕРИКА ЩЕ РАЗ ЗАЯВЛЯЄТЬСЯ ПРОТИ ВІЙНИ ІТАЛІЇ З ЕТІОПІЄЮ.

ВАШИНҐТОН. — Американський уряд іще раз кинув свою повагу на попертя мира між Італією й Етіопією. Йшло йому, видно, за те, щоби піддержати мирові заходи Ліґи Націй.

Цей новий дипльоматичний крок полягав у тому, що заступник секретара стейту, Филипс, розкрив на конференції з представниками преси, що американський уряд раз зазначив уже своє становище до непорозуміння між Італією й Етіопією цісареви Етіопії, а потім американський секретар стейту покликав до себе італійського амбасадора в Америці, Роса, та заявив йому, що американський уряд заінтересований у мирі в Африці й у цілому світі та пригадав італійському урядови на виразні міждержавні зобовязання до мирного полагоджування непорозумінь.

СЛІДСТВО НАД „ЛАБІСТАМИ".

ВАШИНҐТОН. — Перед сенатським комітетом для розсліду „лабістів" ставали урядовці одного ґазового й електричного підприємства з Ітаки, Ню Йорк, із зізнаннями, що підприємство вислало до сенаторів і конґресменів телеґрами з протестами проти припонованого урядом закона про підприємства публичного вжитку, а потім приказало знищити всі документи, що відносилися до цеї справи.

Редактор орґану залізничих юній виступав перед комітетом з зізнаннями, що залізнича „лабі" має широко по всьому краю розгалужену орґанізацію та що на приказ централі відповідні люди по місцях негайно відкликнутися відповідними протестами проти намірених законів у конґресі.

ПРОПАҐАНДА КУПЦІВ ПРО УМОВИНИ ПРАЦІ БЕЗ „НАЙРИ".

ВАШИНҐТОН. — Торговельна Палата Злучених Держав подала ґазетам заяву, що на основі предложених їй фактів можна ствердити, що підприємства, не дивлячися на скасування судом закона про відбудову краю, назагал держаться тих умовин праці, себто заплати й довжини праці, які встановила була „Найра".

Тимчасом до Американської Федерації Праці далі напливають факти, які показують на зовсім інакші тенденції серед фабрикантів.

ПЛЯНУЮТЬ ВЕЛИКЕ „ДЖЕМБОРІ" ПЛАСТУ.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт приняв на обіді в Білім Домі лорда Роберта Бейдена- Павела, основника пластунського руху.

Підчас обіду обговорювано пляни великого „джемборі" пластунів, що має відбутись у Вашинґтоні в днях від 21-го до 31-го серпня ц. р. Сподіваються, що в ньому візьмуть участь коло 30,000 пластунів. Споза Америки ждуть коло 1,000 гостей.

Президент Рузвелт обіцяв узяти участь у „джемборі".

УЧЕНИЙ ВІДКРИВ НАЙБІЛЬШУ ГОРЯЧ.

КЕЙМБРИДЖ (Месечусетс). — На конференції спектроскопії в Месечусетськім Інституті Технольоґії д-р І. С. Бовен, представник Каліфорнійського Інституту Технольоґії, описував зібраним ученим, як він відкрив, що найбільша горяч у теперішню пору, відома ученим, знаходиться на одній зорі.

За його обчисленнями, теплота на поверхні цеї зорі виносить 180,000 ступнів Фаренгайта. Досі найбільша відома теплота виносила 40,000 ступнів. Наше сонце має теплоту до 10,000 ступнів.

Теплоту далекої зорі змірено при помочі відповідних обчислень та інструментів, що розчіплюють проміні зорі на веселку.

ПРИВЕЗЛИ НОВУ ПОРОДУ ГОЛОВОНОГА.

НЮ ЙОРК. — До місцевого акварія привезено низку нових тварин з морських глибин. Між ними привезено молоденький оказ нового головонога, що має всього два цалі впоперек, має вісім ніг, але з них тільки три такі ноги, що може ними причіпатись до предметів при помочі ссавок.

Акварій уже нераз діставав окази цеї дивної морської тварини, але ще ніколи йому не вдавалося вдержати їх при життю. Звичайно вони гинули до 24 годин по прибуттю до акварія.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗАВЕДЕННЯ ГОВОРЯЧИХ ОБРАЗКІВ У ШКОЛАХ.

НЮ ЙОРК. — Суперінтендент шкіл зажадав від міського уряду визначення суми 45,000 долярів на заведення говорячих фільм в публичних школах Мова тут про фільми, які могли би пособляти при навчанню.

Суперінтендент шкіл доказує, що розсліди над навчанням доказали велику вагу навчання при помочі змислу зору.

УСПІХИ ШКІЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА В БОЛЬШЕВІЇ.

З промови В. П. Затонського на зборах парторґанізації УКО в дні 25. березня ц. р. довідуємося, що „наркомати освіти таки погано керували справою будівництва шкіл". Досить того, що виявилося на Україні. Тут справа навіть не лише в поганому керівництві, але в далеко гіршому. Ще в 1933 р. шкільне будівництво провадилось переважно на селі, а в містах майже не будували шкіл. Приміром у Харкові за час революції побудовано 1 школу, в Києві 2 школи. На Донбасі в Дніпропетровську будували небільше! Вину такого стану приписує Затонський „старому (національному) керівництву". Але, як виходить з дальшої його промови, „крутого перелому" в цьому напрямку не зроблено й дотепер.

ПРОФ. БОЧКОВСЬКИЙ ПРИЇДЕ ДО КАНАДИ.

При помочі посла М. Лучковича остаточно вдалося виклопотати візу для приїзду професора О. І. Бочковського, доцента Української Академії в Подєбрадах, на зїзд до Канади.

Приїзд проф. Бочковського був получений з ріжними технічними перешкодами. Тому, що він мав лише Нансенський пашпорт, екзекутива Союза Українців Самостійників мусіла вдатися до канадійського уряду при допомозі посла Лучковича. Дозвіл на допущення проф. Бочковського вислав уряд до Европи каблем.

Є деякі сумніви чи шановний гість зможе прибути на час, щоби бути на зїзді, та на всякий випадок його присутність у Канаді принесе багато добра для нашого громадянства. Проф. Бочковський є один з наших найвизначніших учених та публіцистів.

СОВЄТСЬКА КООПЕРАЦІЯ.

ЦККП(б)У на свойому засіданні в дні 15. квітня ц. р. займався втратами і крадіжами в харківській „міськспоживспілці". За тільки 1934 р. було в цій спілці втрат на 12 міліонів карбованців. Опріч того в поодиноких крамницях викрито цілу низку крадіжів, що йшли в сотні тисяч карбованців. ЦККП(б)У постановив виключити кількадесятьох працівників спілки і її контрольних орґанів і віддати їх до суду за те, що нібито... „довіряли всю роботу клясовочужим елементам".

НАЙБАГАТШІ ЛЮДИ ПОКИДАЮТЬ КАНАДУ.

З Торонто доносять, що два найбагатші горожани Канади, В. Г. Врайт, з річним доходом 2 міліони долярів, і Гаррі Овкс, з річним доходом 3 міліони долярів, рішили виїхати на сталий побут до Англії. Доходовий податок цих двох маґнатів виносить близько 3 міліони долярів річно.

НЕ ВІЛЬНО КИДАТИ КВІТАМИ НА ГІТЛЄРА.

Німецький урядовий комунікат пригадує оголошену свого часу заборону кидати на канцлера та інших державних достойників квітами. Комунікат стверджує, що цей звичай нетактовний і крие в собі небезпеку.

ПРОЦЕС УВО В РІВНОМУ.

В рівенському окружному суді відбулася розправа кількох Українців, яка була епільоґом більшої розправи з 1932 р. Тоді перед судом стануло кількадесять молодих Українців з усіх кол громадянства, обвинувачених у приналежности до УВО й діяльности на терені Рівенщини.

На згаданій розправі виявилося, що Нікон Коробчук, Микола Шафранський, Максим Медведюк, Евген Потапів, Степан Масловський, Василь Ботан і Петро Мельник брали участь у терористичній акції. Проти них заряджено додаткове слідство. Походять вони майже всі з сіл Майкова й Гощі на Рівенщині.

Обвинувачених привезено на розправу з Вронок, де вони відбувають кару вязниці з присуду 1932 р. за саму приналежність до УВО та кольпортування „Сурми" й аґітаційну роботу. Новий акт обвинувачення закидав їм намагане вбивство на особі мешканця села Майкова, Дмитра Осачука.

Крім цього акт обвинувачення закинув підсудним, що вони підпалили будинки в маєтку Русовель, а українські селяни буцімто за їхньою намовою відмовилися гасити вогонь. Та що вониж підпалили в цьому маєтку стайню, в якій згоріли 26 коней, 15 лошат і 11 волів.

Арештовані на розправі відкликали своє признання до вини, кажучи, що воно було вимушене. По переслуханні свідків суд засудив: Коробчука, Шафранського й Потапова на 10 років вязниці, Масловського на 7 років і Медведюка та Ботана на 5 років. Петра Мельника увільнено.

НАПАД „ВОРОГІВ НАРОДУ".

В селі Боровець на Козятинщині побито комсомольського орґанізатора, селькора і бриґадира колгоспу, Антона Бондаревського. На нього після комсомольських зборів напала ґрупа невідомих людей, що накинула йому мішок на голову й міцно потурбували.

Напасників викрито і заарештовано. Це — як подають „Вісті" ВЦВК з 15. квітня ц. р. — „вороги народу": син куркуля Малицький Ф., що проліз до колгоспу, щоб розкрадати його добро, одноосібник Зібер, бандит Кінтерський й ін. „Вісті" називають це „вилазкою куркульні" й вимагають „нещадної кари клясовим ворогам".

ЯРОСЛАВЩИНА ЗНОВУ ЗНИЩЕНА.

В перший день лат. Зелених Свят над цілим ярославським повітом перейшла градова буря і наробила в кільканацятьох громадах величезної шкоди. Град величини курячого яйця знищив землеплоди на просторі 4,000 морґів. Особливо потерпіли громади: Ляшки, Заліська Воля, Лази, Дуньковичі, Ґавловичі, Муниіна, Собечин, Маковиско і Лежахів. Інші громади мають менші шкоди. У вичислених селах град знищив не тільки жито і пшеницю, але й вівси, буряки, конопмлі та інші засіви. Тільки бульба може ще відродитися. Населення в розпуці, бо ще не прийшло до себе після торічної катастрофи довготревалої слоти і повені.

ВИВІЗ РУМУНСЬКОЇ ХУДОБИ ДО НІМЕЧЧИНИ.

Не зважаючи на полеміку ворожої Німеччині преси в Румунії, румунсько - німецький договір має для Румунії очевидні користи. От хочби й збут худоби. Почавши від 1 квітня ц. р., має Румунія право продати до Німеччини 6,000 штук худоби на заріз. На пограничну стацію Баденбах уже прибули 12 ваґонів худоби. Там її склясифіковано як першорядну. А це має для румунських хліборобів велике значіння. Ріжниця цін від першої до чертвертої кляси дуже значна, бо виносить 30, 27, 24 і 20 феників від одного кільоґрама живої ваги. Десять феників це вже чотири леї.

ІДЕАЛЬНІ ГОРОЖАНИ.

Громада Ретленд в Англії належить до ідеальних місцевостей. Від 22 літ усе дістає суддя, що приходить туди, щоби брати участь на нараді присяжних, комунікат, що йому нема чого там діяти, бо всі горожани дуже примірно жиють, а одиноким злочином є в них переступлення самоходних приписів. Яка причина цеї ідеальности горожан? Нема там заводів, баришівників, заставарень, кін і карнавалів — таке сказав голова ретлендської поліції кореспондентови „Морнінґ Пост".

КОМУНІСТИЧНИЙ ЗАГОВІР У БОЛГАРІЇ.

Поліція арештувала у Пльовліві (Філіппополі) 40 осіб, обвинувачених в участі у комуністичній змові. В арештованих знайшли склади комуністичних летючок.

РОЗВЯЗАЛИ ЧИТАЛЬНЮ „ПРОСВІТИ".

Сяніцьке староство розвязало в Межиброді читальню „Просвіти", на яку часто нападали місцеві кацапи. Майно читальні староство передало війтови з Мриголоду, а цей переніс його до читальні Качковського.

РОЗВАЛ НА „КОНЕБАЗАХ".

Уповноважений партконтролю при ЦВККП (б) перевів провірку роботи „конебазу" (хову й постачання коней) конярського управління Наркозему УСРР й виключив з партії й віддав до суду його начальників Огія (члена компартії ще від 1919 р.) й Дубника (члена компартії ще від 1918 р.) за розвал у роботі... за потурання і звязок, аж до хабара, з явно чужими і спекулятивними елементами, які фактично орудували на конебазах („Вісті" з 17. квітня ц. р.).

ЗГОРІВ НАРОДНІЙ ДІМ У ТОРҐІЛД, АЛТА.

В пятницю, 21 червня, коло третьої години зрання, згорів будинок товариства ім. Тараса Шевченка в Торґілд (коло Тудор школи). Вогонь був підложений якоюсь несовісною людиною. Покищо підпаляча не викрито.

Будинок був збудований тому два роки і мав гарну сценерію. Хоч будинок був засекурований, то шкода є багато більша від суми, на яку є асекурація. Ґардероба не згоріла, бо всю ґардеробу перетримує ґардеробець дома.

Товариство належить до Союзу Народніх Домів від самого заснування.

ТАКИ ВІДБУВСЯ КОНЦЕРТ О. Ю. ФЕДЬКОВИЧА

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — В неділю, 30-го червня, святкувала Буковина 100-літню річницю народин найбільшого свого сина, поета Осипа Федьковича, величавим концертом, у якім взяли участь чотири хори. Як відомо, це свято відсвяткували вже давно всюди, де жиють Українці, а тільки не там, де Федькович родився, де зріс, де писав і де його поховали. А це тому, що румунська влада не давала дозволу на це свято.

БІДА З „КЛЯСОВИМИ ВОРОГАМИ" НА УКРАЇНІ.

КИЇВ. — У своїй доповіді про завдання сільського господарства на Україні Косьор ствердив, що жнива на Україні випали добре, але занепокоєний він здачею хліба колгоспами державі. Тому закликав виконувати всі зарадження влади й „паралїжувати рештки клясових ворогів", що будуть робити перешкоди урядови в зборі.

В „РОБІТНИЧІМ ЦАРСТВІ".

МОСКВА (Росія). — „Правда" подає такий допис про машиніста Чапелу, що ранений лежав цілу добу без медичної допомоги:

„Лежу в лічниці, ранений у голову каменем, що його кинув хуліґан перед виходом мого потягу зі стації Шидловка. Я машиніст. Лежу вже ряд днів і ніхто з керівників мене не відвідає. Не так болить мене рана, як душа; бо коли я працював і був найкращим ударником, то всі мене хвалили, а тепер хворий нікому вже непотрібний".

ЯКІ БАТЬКИ ВИХОВУЮТЬСЯ В СОВЄТАХ.

ХАРКІВ. — Студент Степан Гладчук, бажаючи звільнитися від своєї 12-місячної дитини, задушив її хустинкою й потім кинув трупа в лісі. Після цього пішов на зібрання комуністичного „активу". Там його заарештували.

НЕ ДОПИСУЄ З КОСОВИЦЕЮ.

КИЇВ. — Доносять з місць, що, не зважаючи на заклики уряду, косовиця на Україні не дописує. Колгоспи харківської области виконали лише на 46% пляну скошення сіна, київська область 24.5%, а винницька лише 18%.

ПОЛЬОНІЗУЮТЬ.

СТАНИСЛАВІВ (Галичина). — Від 1-го січня до травня б. р. на терені станиславівського воєвідства змінили греко-католицький обряд на латинський 801 осіб, а в тому самому часі перейшли з римо-католицького обряду на греко-католицький лише 14 осіб. Ті, що перейшли на латинський обряд це головно особи на польській службі.

НАЦІСТИ БЕРУТЬСЯ ДО КАТОЛИКІВ.

БЕРЛІН. — Католики в Німеччині противні деяким методам політики Гітлєра. Католицькі священики й епископи ведуть проти його режіму кампанію з проповідальниць, головно проти стерилізації умово недорозвинених. У четвер, 18-го липня, ґенерал Герман Ґерінґ, як голова державної поліції, видав осторогу до католицьких священиків, що дальшу їх кампанію буде вважати за напад на авторитет уряду. Відтепер вся діяльність католиків буде під наглядом поліції. Особливу увагу звертає Ґерінґ на прилюдні католицькі маніфестації та на діяльність католицьких молодечих орґанізацій. Розпорядок називає таку діяльність „політичним католицизмом", що його держава мусить поборювати.

КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ ВІДНОВИТЬ КАМПАНІЮ В ЦІЛОМУ СВІТІ.

МОСКВА. — Остаточно вже уложили пляни й методи кампанії Комуністичного Інтернаціоналу. Пролетаріят цілого світу дістане зазив, щоб станув за червону армію на випадок, коли би вибухла війна. Це є спосіб мобіліцації комуністичних сил проти теперішньої буржуазної системи в кожному краю. Якби прийшло до війни, тоді пролетаріят має викликати в кожному краю ґромадянську війну. Революційні гасла будуть зосереджені на пропаґанді „проти війни й фашизму!" В Америці звертне Третій Інтернаціонал свою силу на створення якоїсь робітничої партії, щоб вона поставила свого кандидата при виборах на президента. Ця партія не буде мати комуністичної марки, але буде під впливом комуністів. Це обговорює в комуністичній пресі В. З. Фостер, американський комуніст, що тут перебуває.

ЕТІОПСЬКИЙ ЦІСАР ПРОГОЛОСИВ ЗАЗИВ ДО ОБОРОНИ.

АДІС АБАБА (Етіопія). — Цісар Гейлі Селясі виголосив у четвер, 18-го липня, промову в парляменті з зазивом до єдности християн і музулманів і до оборони держави перед наїзниками. Обіцяв, що самий стане посеред свого народу й присвятить свою кров. Промова викликала одушевлення. В парляменті були приявні представники християн і музулманів, єгипетський голова етіопської церкви, військові й цивільні достойники. Музулмани заявили свою солідарність з християнами.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СТРАЙК БЕЗРОБІТНИХ

Страйк, як відомо, анґлійське слово, що стало міжнароднім. Як це нині загально принято, воно означає перервання праці робітниками в певній, означеній цили. Під безробітними розуміємо людей, що не мають праці. Тому й говорити про страйк безробітних значить стільки, що говорити про білість чорного, чи про ясність темноти. Це противорічність слів. А проте страйк безробітних став справжньою дійсністю, з якою мусить рахуватися людина, що рахується з існуючими фактами життя.

Коли безробіття дійшло до цього, що треба було давати безробітним публичну допомогу, ця допомога йшла від приватних аґенцій або місцевих урядів. Була вона незначна й спорадична. Щойно уряд президента Рузвелта завів те, що орґанізація допомоги обняла ввесь край та стала систематична. В основу такої орґанізації допомоги лягла думка, що безробіття, довготревале й безвиглядне, деморалізує людину.

З часом уряд додумався, певно на основі йому предложених фактів, що запомога безробітним, навіть коли вона постійна, деморалізує людину в тім значінню, що навчає її не узалежнювати свого удержання від своєї праці. Тому в січні цього року Рузвелт проголосив програму, що суспільність має дати безробітним не допомогу, а допомогову роботу.

При тому зараз виринуло само собою питання висоти заплати за таку запомогову роботу. Президент Рузвелт станув на становищі, що заплата за запомогову роботу повинна бути вища, як допомога; ціллю цього було відтягати людей від побирання запомоги без праці. Одначе, говорив президент, заплата за роботу, одержану титулом запомоги, повинна бути нижча від заплати за таку саму роботу в приватних підприємствах; ціллю цього було дати людям товчок покидати урядову запомогову роботу та переходити на роботу в приватних підприємствах.

Тепер робітничі юнії підносять засаду, що робітники, які мають запомогову роботу, не повинні працювати навіть для уряду за нижчу заплату, ніж та, яку вони дісталиб за таку саму роботу в приватнім підприємстві. Хто приймає нижчу заплату, той „скебує" проти інтересів працюючих робітників. І кажуть робітничі юнії, що добрий юнійний, себто зорґанізований, робітник скорше не прийме зовсім праці, ніж мав би піти на таку недоплачену працю. Краще страйкувати, ніж приняти недоплачену працю.

Так зі собою стерлися заходи уряду завести запомогову працю на умовах зниженої заплати з юнійною засадою, що за працю належиться добра заплата.

Орест.

ВІЙСЬКОВИЙ ДУХ В УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІЇ

Історія української військової минувшини, це найбільш занедбана в нас ділянка. Це занедбання тим більше жахливе, що історія національних воєн все є джерелом військової традиції, а студії над нею дають величанський матеріял, який повинен лягти в основу діянь українських військових сил на будуче.

Українська військова традиція була від віків нищена чужими силами. Почавши від Андрія Боголюбського, і Татар, все нищено наші національні цінности з розмислом і думкою про далеку майбутність. Тому нема в нас тлінних останків наших великих князів, останків вождів козацьких воєн. Нищено не лише могили національних героїв, великих творців українського військового руху, але розкопувано могили рядових борців, щоби ні сліду не стало із міту геройства і боїв за волю. Вислід ганебних вчинків Боголюбського і його ревних учнів — був для них над сподівання мінімальний.

Порозкидувані кости українських героїв, розриті могили, не забили в українській душі живого спогаду минулих славних подій. Хоч не маємо святих місць спочинку героїв, маємо за те в серці засів їх великанських чинів і їх ґеніяльних задумів.

Українська нація має одну спільну ціху. Це є її войовничість і хоробрість. Не завмерла ця ціха і по сотках років неволі, чого доказом революційна доба 17—20 років.

Українські військові сили в часах української державности з перед тисячі років були подивом цілого тодішнього світу. Походи Святослава Завойовника на далеке полудне і схід, система укріплень Володимира і Данила, взірцева орґанізація українського лицарства, що остоювалася в боротьбі з двома школами: степовиків і заходу—це все ознаки цеї риси української вдачі, що не знала, що це неволя, що значить не побідити, не зажити воєнної слави.

Ще після втрати повної независимости українське військо під чужими прапорами на чужині своїми вчинками рішає долю світа. В битві під Ґрунвальдом рішає виключно українська сила удару, в битві на куликівському полі те саме. Одначе користи і хвалу збирають чужинці — шляхом знищення української воєнної традиції і возвеличання своєї. Запорізькі військa рішають неодну битву в користь цих, по яких стороні ведуть бої. Це майже всі бої, які в цих часах ведуться на сході Европи. Хмельницький має таку популярність в сучасному світі як найбільші мужі Заходу. Він жеж перший у спілці з Уграми і Шведами задумує розбір Польщі, він жеж і спричинив ці розбори на 150 років пізніше, бо від богданівських часів Польща політично, військово і матеріяльно підупадала чимраз гірше.

Чи Мазепині задуми не створити великої літератури з Західній Европі? Чи Карло XII., вожд міри Александра і Наполеона, брав би за союзника людину, в якій не бачив би непересічної воєнної здібности?

По Святославах Завойовниках, Володимирах Великих, Данилах, Богданах і Мазепах та численних інших героях, яких імена гинуть в давнині віків, не осталося в нас ні сліду. Не знаємо, де спочивають їх кости, не маємо майже ніяких памяток по них. Про їх життя і вчинки лишилися лише незначні писемні памятки — дивом вратовані перед ворожою руїнницькою рукою Зате живуть у народі славні пісні й думи про них.

А всеж таки із тих же скупих джерел можемо виявити на світло деннес багато починів і задумів наших славних предків та відтворити українську військову школу таку — яка тим предкам нашим давала безсмертну славу.

В противенстві до сусідів українське військо все визначалося кращими військовими прикметами, кращим військовим духом. Доказом цього є порівнування способів воювання та величі воєнного духа у нас і в сусідів. Із примірів, які покищо доступні дослідам, виберу такі, що відносяться до народів, які межують із нами зо сходу і заходу.

При кінці XVI. ст. у звязку з релігійним переслідуванням зі сторони католицької Польщі (Люблинська Унія) багато Українців виеміґрували в далеку Московію. Між іншими такими заточенцями був український полководець князь Дмитро Боброк, уродженець Волині. Він то довів до побідного бою з Золотою Ордою на куликовому полі. Бо Москалі радили свому князеви Дмитрови: „Віддай сребро і золото, віддай все, що маєш, віддай славу і честь — заховай голову". Такого суто московського становища, яке не лицює з лицарскістю, ніяк не міг зрозуміти Українець Боброк, і тому вибрав бій із усім його ризиком і непевністю. В дійсности до бою приступив з 40,000 українським військом, маючи з собою князів Ольґердовичів, вишколених на українських військових традиціях. Орді на поміч пішов Ягайло і Олег.

Боброк поставив свій суто український плян перейти Дін і першому вдарити на ворога, не допускаючи, щоб Ягайло прийшов у поміч Орді. Зате Москалі вважали за відповідне не переходити Дону, бо тоді мали би вразі програної відтятий відворот, тимбільше, що ворог був доволі чисельний.

Зате Українці кажуть: **„Если хочеш крѣпкого бою, вели сегодня-же перевозиться, чтобы ни у кого мысли не было назад ворочаться, пусть каждый без хитрости бьется, пусть не думает о спасеніи а с часу на час себѣ смерти ждет, а что говорят у Татар сили велики, то что на это смотрѣть; не в силѣ Бог, а в правдѣ".**

Бачимо отже у Москалів брак ініціятиви і боєвого наміру, брак віри в себе. Вони згори приготовані на програну.

В Українців велика боєва динаміка, ініціятива, гін до офензиви, а головне: віра в свої сили.

В часі битви, яку вирішили Українці і розгромили Татар — Москалі нічим не виявилися; князь Дмитро Московський — сам заховався в лісок і виліз звідтам аж після розгрому Татар. А проте московські історики — возвеличують себе, забуваючи про безприкладний в іншої нації поступок свого князя і свойого війська.

Московська воєнна школа — це від віків, масовий залив слабшого ворога, жорстока розправа із слабшим або розгромленим, канібалізм, негідний людини. Враз з тим плазування, брак чести, ніяка боєздатність. Московську школу можна окреслити: товпа — гонена на заріз.

Як різко і шляхотно відбивається на цьому тлі українська школа. Добірне мале військо, віра в сили свого народу (Святослав: **нас мало, але ми Руси!**) все ударна, офензивна тактика **(хто перший починає — цей і кінчить бій).** Скільки то примірів маємо в нашій історії, що лише офензивний наступ веде до успіху. Козацькі повстання до Хмельницького тому не вдавалися, що все мали в кінці характер оборонний (козаки часто отаборювалися, замісць ударити на Поляків). Перший Хмельницький відновив вікову традицію, ведучи боротьбу з Поляками майже самими наступами.

Українці люблять своє військо. Лише з найбільших глибин серця і душі може вийти такий опис княжої дружини: **„під трубами повита, під шоломами випещена, кінцем копія вигодувана".** Лише нація, яка зрослась орґанічно з воєнним ділом, може видати такі твори як „Слово о Полку Ігоря".

Як комічною виглядає супроти величі українського лицарства московська чернь — перед сильнішим, як гидко московський звір — **перед** слабшим.

Не менше позитивно **представляється** порівнання з **західнім** сусідом.

Українські княжі **дружини** йдуть дружно за князем. Заклик князя: **„Потягнімо, браття, дружно"** — це вираз великого довіря князя до дружини, віра у її боєвого духа. Князь заохочував до бою, наводячи внутрішні військові вартости дружини (нас мало — але ми Руси). Незвичайна воля чину (а всядемъ, братце, на свои брѣзыя комони, да позрымъ синего Дону!), сила традиції (комони ржуть за Сулою, звенить слава въ Кыевѣ), єдність у приготуванню боєвої акції (одинъ брать, одинъ свѣтъ, свѣтлий ты Игорю! Оба єсвѣ Святѣславичя) свідомість вартости свойого війська (а мои ти куряни свѣдоми кьмети, подъ трубами повити, подъ шеломы вѣзлелѣяны, конець копия въскръмлени) постійна готовість до бою (луци у нихъ напряжени, тули отверени, сабли изъострени), а врешті почуття найбільшої чести бути українським борцем (... ищучи собі чти, а князю слави) — отсе прикмети духа Української Нації.

Польське військо тих часів все благає помочі: Чехи, Українці, Угри — все йдуть на поміч польським князям. Військо польське, а головно загальне ополчення не зорґанізоване, полохливе, готове щораз то розходитися домів. Король заохочує їх не картинами сили ані діянь предків — отже не традицією. Він веде з військом постійно численних єпископів і монахів, які вразі потреби виголошують побожні промови. Сам король заливається сльозами і в часі битви клячить та шле мольби за побіду. Ось як описує хроніка Ґалля виправу Болеслава Кривоустого до Чехії 1110 р.: „Тої ночі, коли Болеслав уже рано був на молитві, припадково якийсь жах огорнув цілий табор і викликав великий крик і галас у війську. Однак Болеслав, почувши крик, скоро окружився дружиною молодих, виступив на підвищене місце і своєю промовою побільшив відвагу. Опісля почали відправляти „мшу", єпископи голосили слово боже і цілий нарід утвердився і покріпився св. Причастям".

Перед битвою під Ґрунвальдом, коли посли жадали вже наступу на німецькі війська, король почав молитись і не хотів відповідати на нічиї промови. Перед сильним наступом українсько - литовських військ король почав „плачонц і обфіте лзи роньонц, до рицержи пшемавяць". Отже бачимо тут теж неґативні ціхи: брак волі до бою, брак рішучости („а мейсце бітви волі і ласце Боскей позоставями") і пляну, брак ініціятивної енерґії. І тому битву під Ґрунвальдом рішили лише динамічні вияви української військової школи.

(Кінець буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

МІЛІОНЕРСЬКО-АРИСТОКРАТИЧНІ ПОДРУЖА.

Один нюйорський суд саме тепер розвязує подруже американського мультиміліонера Райена з бувшою ґрафинею Марією Анною фон Вурмбранд-Штупах, дочкою бувшого шамбеляна австрійського цісаря.

Підчас слідства показалися справді скандальні речі про те, як женяться американські міліонери й европейська аристократія. У своїй опінії про подружа суддя розкрив справді повну стайню вонючого гною. Він заявив, що ґрафиня зробила з відповідними людьми заговір, щоби віддатися за міліонера. Заговір переведено в життя хитрими брехнями. Коли подруже нарешті було заключене, жінка не хотіла виконувати свого подружого зобовязання, себто жити зі своїм молодим як жінка, бо вона хотіла жити зі своїм давнім любком, котрого вона ще далі любила. Зате вона радила свому чоловікови теж знайти собі любку, себто жити в чужоложстві.

Так виглядає подруже серед тих сфер, що мають претенсії вважати себе вибранцями долі на провідників народу.

МОТИВИ ПОДРУЖА У „ВИЩИХ СФЕРАХ".

Суддя, що вирішував справу цього розводу, дуже влучно вказав на мотиви, з яких обі сторони пішли до подружа.

Отже австрійська аристократка постановила вийти за американського міліонера тому, бо вона привикла до вигідного життя до тої міри, що все зробить, щоби тільки жити легким коштом, без чесного зусилля.

Чому американський міліонер іде на таке подруже? Того роду подружа в Америці викликують широкий розголос. Такі подружа вважаються висловом романтизму, себто непоборного захоплення одної людини іншою. Пустим Американцям імпонує так звана вища кляса. У своїй короткозорости вони й зрозуміти не можуть того товариського бруду, що ним покрита так звана вища кляса. Тому звязки з титулярною шляхтою Европи вважаються в Америці ідеалом подружа. Іншими словами, з боку американських міліонерів їх подружа з европейською аристократією звязані з дітвацьким поважанням для досконалостей, яких зовсім нема.

ДЕ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕМОКРАТИЗМ?

Не поминув суддя теж сказати кілька терпких слів на адресу патріотизму цих американських міліонерів, що падуть у лапки европейської аристократії, падкої на легке життя й легку наживу.

„Коли американський міліонер дався обдурити фальшивим блеском кляси й касти, то він забув за те, що його власний край якраз спирається на засади, противні божественним правам титулованих осіб, та що власне його предки готові були жертвувати всім, щоб тільки звільнити цей край раз на все від наслідків такої системи".

Читаючи цю заяву, не можна дуже дивуватися, що серед податливих іміґрантів деколи стрічаємо малпування американських міліонерів у напрямі до аристократії й монархізму.

Забувся.

Жінка: — Чоловіче, що з тобою?. Як ти смів так погано лаяти телефоном мою сестру?

Чоловік: — О, то мені дуже прикро. Я гадав, що це ти при телефоні.

Пер Міль.

ЗЛОЧИНЦЕВА СМЕРТЬ

— У кожній країні мають свій спосіб справедливости — сказав мені старий офіцир, що служив у південному Тунісі.

— Послухайте хвилинку:

— У тих часах мав я команду досить далеко від Ґабесу, на тріполітанській границі. Далі двацять миль на південь була ще менша залога, що була залежна від моеї команди.

Раз зателефонували з тієї залоги:

„По дорозі до Тріполісу знайшла сторожа в Ґледі (арабське село) жінку та її сина. Приходили з тамтого боку... Жінка дуже нужденна. Син ранений на шиї. Тут нема лікаря, що з ними?"

Відповідаю: „Тут також немаємо лікаря. Ба й ліків теж. Та нічого. Пішліть їх мені сюди. Бодай переслухаю їх... Чи можуть іти?"

Балачка йшла самособою арабською мовою. Туземський підстаршина відповідає мені спокійно: „Розуміється... Ноги мають здорові". Було то двадцять миль, як я згадував вам. А нараз за яких чотири - пять годин бачу приходить жінка зі своїм сином. Жінці було може з сорок літ, шкіра та кости, майже нага. Син, може шіснацятьлітній, мав горло отворене страшною раною. Ні, не можете того уявити собі! Показував, що хоче пити. Я сказав принести йому склянку води. Вода стікала йому по грудях, замісць до жолудка. І йому казали йти пішки двацять миль ліском, пустинею! Вояки, що привели його, думали, що то звичайна собі подорож. Ті люди жорстокі для себе, а ще гірші для інших.

Хлопець не міг говорити, так, як не міг пити. Тоді я казав принести тій жінці одежу та страви, потім переслухав її.

Пригода незвичайна, одначе дуже проста. Її дуар був у Тріполісі. Вибухнув там голод. У тих часах володіли там іще Турки. Колиж був голод, то справжній її чоловік був якимсь святим чоловіком, трохи чарівником, як усі святі люди, трохи лікарем. Та воно його не охоронило перед голодовою смертю. Тож жінка забрала на плечі все, що мала, та вибралася з сином у дорогу. Не сталось їй того багато: старі накривала, глиняна тарілка та горнець. Все те не варта було й десять франків. Хотіла добитися до Тунісу, щоби там знайти працю та щось зїсти. А тут — кількасот метрів від границь — стрінув її Мурин. Що Мурин зробив із жінкою, не треба говорити. Ця жінка то була шкіра й кости. Потім іще вибив її, сина також, підрізав йому горло та лишив їх на соняшній спеці — щонайменше шістьдесять ступнів вище зера — тай утік із її клунком.

Це доволі звичайна подія, правда? Одначе ніж, що ним Мурин перерізав хлопцеви горло, коштував може яких три франки, а куплений був у якому базарі. Таким ножем можна ледви облупити помаранчу. Він йому тим ножем перерізав горло. Потім ніж викинув. — Боявся, щоби його не зловили з ножем — пояснювала мати.

Колиж я дістав цей ніж до рук, то побачив, що він був покритий засохлою кровю.

Ішли багато годин, нічого не ївши; хлопець із отвореним горлом. Вкінці знайшла їх військова стежа.

Ті туземці мають оригінальні погляди. Моє зчудування виглядало їм неоправдане. Коли хлопець має здорові ноги, то чому не міг би йти? Тому теж вибрався зі стежею — шукати Мурина. Шукати не було надто тяжко, бо в Тунісі Мурини більше невидані, ніж у Парижі в часах джезу. Головнож Мурин, що несе накривала та горнець, знайдеться дуже легко. Зловили його ще тоїж ночі. Найпоганіше лице, яке я колинебудь бачив. Та того до обвинувачення було замало. Я мусів його конфронтувати з жінкою.

Ця зараз хотіла видряпати йому очі. Я розумів її лють. Мурин признався без примусу. Це арабська пригода. Не мав на думці нічого злого. Одначе його підкупив ворог тієї жінки. Оправдувався, що мав убити й сина. Може бути, що говорив правду, може бути, що ні. Здогадуюся, що скорше так, бо слідство не виявило ніякої його вини.

Не було лікаря в моїй залозі, як я вже згадував. Тому я казав осідлати верблюда, щоби відвіз маму та сина до найближчого майора. Пятьдесять миль дороги пустинною стежкою. Я дав ескорті приказ, щоби дбали про жінку й раненого та віддав їм також Мурина, щоби відставили його до Ґабесу, а там хай його застрілять або повісять.

На другий день побачив я, як вертався верблюд і ескорта. Ескорта сповістила мені, що приказ виконала. Я спитався, як там із хорим.

— Помер — відповіли мені мокгазі. — Всі не живуть. Тубіб не всилі був дати ради. Також Мурин не жие. Не видержав подорожі.

Не розумієте може? Мурин не видержав подорожі, бо його привязали до хвоста коневи та волікли так його всеньку добу. Хоч був дуже сильний та крепкий, то таки не видержав того.

Колиж його жертви могли йти пішки, тим скорше міг іти він, злочинець. Лише він мусів приспособитися до бігу коня.

Так арабські вояки виконали справедливість. Бо й вкінці, чомуж би ні?

Гріхи родичів.

— Гріхи родичів мстяться на їхніх дітях. Хто з вас може мені дати приклад?

— Я! Коли мені батько при задачі помагає, пане вчителю.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за червень 1935 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Кузмич Йосиф.
Б. 2. Станчак Ольга.
В. 5. Лесько Юрій, Бобель Анна, Якимська Катерина.
В. 8. Олещук Марія, Бабій Йосиф.
В. 9. Нарадко Анна.
В. 11. Макар Дмитро.
В. 20. Якимів Ева.
В. 21. Федорович Марія.
Б. 24. Буярин Марія, Кудла Михайло, Сейман Михайло.
Б. 30. Вдовяк Олена.
В. 35. Пеленська Марія, Пеленський Володимир, Пеленський Іван.
В. 36. Кордунська Марія.
В. 38. Пінчак Марія, Лапичак Андрій, Качуряк Іван.
Б. 39. Хомяк Марія.
В. 42. Калин Василь, Непик Іван, Коваль Теодор, Гуцалик Максим, Давидович Мирослав.
В. 53. Шабатура Ілько, Шпікула Богдан.
В. 57. Залопаний Данило.
В. 58. Стар Іван мол., Кузьо Стефанія, Чиляда Марія.
В. 59. Левкович Стефан, Красицький Пилип.
Б. 62. Коваль Олена.
В. 63. Тертична Олена, Романчак Василь.
В. 65. Пошивак Анна.
В. 70. Стадник Нестор, Коник Олекса, Марущак Іван, Дмитриха Анна, Павлина Петро.
В. 77. Лога Йосиф.
В. 79. Салак Іван.
Б. 83. Шулак Анна.
В. 86. Сайкевич Іван, Шийка Олекса.
В. 89. Павлюк Григорій, Лесько Іван.
В. 94. Касей Петро, Холевка Станислав, Войтишин Павло, Войтович Павло.
В. 96. Грицай Софія.
Б. 97. Табачук Евгенія, Скоробогатий Максим, Остафф А. Катерина.
В. 99. Балко Юлія, Домбек Іван, Бурко Володимир.
В. 102. Угрин Іван, Дорош Йосиф, Катинський Василь Любомир, Войнаровський Р. Іван, Лах Анна.
В. 104. Литка Дмитро, Зельвак Іван.
Б. 105. Владика Марія.
В. 106. Медій Володимир, Гулчий Марія.
В. 108. Бабяк Іван мол., Пантелемон Ольга, Пантелемон Михайло, Мельничин Анна.
В. 109. Мороз Софія, Волошин Олекса.
В. 120. Кичан Олекса, Ґуласий Стефан.
Б. 121. Ґадз Михайло, Кирницький Теодор.
В. 123. Шквірюк Анна, Гусениця Василь, Бриндзя Іван.
В. 124. Сосновський Стефан, Щербатий Михайло, Ґурняк Анна.
В. 125. Якубовська Марія.
В. 130. Марков Юліян, Бриґадір Михайло.
В. 132. Білінська Стефанія, Сова Юрій, Боченько Мирослав, Дрізд Стефан, Смолинська Іванна, Сова Марія.
Б. 135. Москалик Анна, Клим Елисавета.
В. 136. Качмар Марія, Ґалла Йосиф.
В. 139. Евашук Іван.
В. 140. Терлеський Іван, Шабля Стефан.
В. 143. Дудяк К. Емілія, Паричук Марта.
В. 146. Диґас Михайло.
В. 147. Виняр Віктор, Лабатій Іван.
В. 155. Пашула Володимир, Дригинич Іван.
В. 156. Равлик Марія.
В. 163. Шеґда Анна.
В. 166. Фаллат Анна, Доброська Марія, Герняк Петро, Двулят Петро, Двулят Ольга, Двулят Марія, Темньо Катерина, Фаллат Марія, Кулик Марія.
Б. 168. Денис Ольґа, Кароль Катерина, Космина Стефан, Еванелло Григорій, Ґеба Гаська.
В. 170. Довгопола Ольга.
В. 173. Ліцька Анна.
В. 177. Мамчак Анна.
В. 178. Струса Анна, Петрик Марія.
В. 179. Лесів Марія, Дмитришин Григорій, Паращак Анна, Владика Анна, Хрун Анна, Андрувс Г. Віра.
В. 182. Крушельницький Йосиф, Ходорович Іван.
В. 183. Прокіпчук Михайло.
В. 191. Тиличка Марія, Петрецький Дмитро.
В. 192. Варещак Анна, Макогін Іван, Макогін Михайло.
В. 196. Костюк Марія.
Б. 204. Весоловський о. Лев, Данильченко Микола, Остров Евген, Кузів Анна.
В. 206. Риміник Іван, Зарівний Михайло, Коцюба Володимир, Чубай Йосиф, Гречух Михайло, Коцюба Франко, Шаравара Стефанія, Чарний Лука, Сталенний Миьайло.
В. 209. Макар Дмитро.
В. 211. Рудяк М. Анна.
В. 213. Хранюк Іван.
В. 214. Ґвост Марія, Червоняк Василь, Зеліско Микола.
В. 218. Макар Марія, Калька Василь, Корецька Юлія.
В. 219. Дрошенко Марія.
В. 220. Саламан Анна, Демко Евстахій, Гавриляк Стефанія, Блідий Йосиф, Нурко Марія.
В. 225. Ґреськів Йосиф.
В. 227. Головецька Олена.
В. 229. Чурій Анна.
В. 230. Федаш Стефанія, Бурка Мирослав, Лодин Михайло, Ґнатишак Володимир.
В. 234. Брода Анна, Маручак Стефан.
В. 237. Крика Михайло, Матковська Анна, Марцишин Марія, Стецик Стефанія, Коцюбан Стелла, Матис Володимир.
Б. 246. Сподарик Стефан.
В. 248. Пик Григорій.
В. 251. Ґаєвська Юлія.
В. 270. Козачок Петро.
В. 274. Кравець Іван, Лопушанський Теодор, Ґула Василь.
В. 282. Танасишин Іван, Старовушний Павло.
Б. 292. Молдавич Петро.
В. 294. Куришкин Софія.
В. 295. Яворський Іван.
В. 296. Оліяр Іван, Тулебич Софія, Калиновський Іван, Лобур Василь, Карсон Іван, Карсон Анна.
В. 297. Шелестяк Йосиф.
В. 298. Швед Іван.
В. 301. Уханський Йосиф, Семенюк Григорій, Медзяк Антін, Доманчук Володимир.
В. 306. Зварун Розалія.
В. 310. Лема Анна.
В. 320. Байда Юлія.
В. 321. Белюх Михайло.
В. 324. Лукащук Ґ. Іван.
В. 325. Савка Василь.
В. 331. Гурман Катерина.
В. 333. Мандзяк Василь.
В. 334. Хмарик Павлина, Гомзык Микола.
В. 339. Сорока Григорій, Воютицька Ева.
Б. 349. Притула Михайло.
В. 351. Сукліновський Петро.
357. Клепко Анна.
В. 359. Покриська Франко.
В. 361. Миронюк Семен, Курлак Марія, Курц Франко, Кавецька Антонина, Шмайло К. Петро, Савчак Магда, Кобзар Ева, Ґураль Григорій, Решетило Іван.
В. 362. Островський Франко, Мазурак Анна.
В. 363. Стецько Олена.
В. 364. Стецько Ілія, Кальницька Розалія.
Б. 367. Петров Теодор, Чудак Франко, Манець Іван, Пелехатий Олекса.
В. 370. Сампара Іван, Малишевська Марія.
В. 371. Паньков Андрій.
В. 375. Гаврилко Микола, Ілько Михайло.
В. 379. Хариш Катерина, Юрків Іван.
В. 383. Козак Каролина.
В. 384. Головатий Михайло, Диневич Іван.
Б. 396. Слободзян М. Катерина, Катериняк Анна, Катериняк Софія.
В. 400. Рокошевська Юлія.
В. 401. Кренціґлова Олена, Ломакін Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Меця Михайло, Смалець Варвара, Смалець Іван, Барна Ева, Меца Теодор, Олесневич Теодор, Войтович Марія.
В. 7. Томашовський Андрій, Федашко Лука.
Б. 8. Василець Павло.
В. 9. Хомінець Іван, Хомінець Калина, Кормаш Текля, Кормаш Микола, Мачусак Катерина.
В. 10. Завидняк Мілько, Хвалик Семен, Мазепа Юстина.
В. 29. Гривняк Михайло, Гривняк Марія.
В. 31. Васькович Михалина, Палик Іван, Пограничний Михайло, Погранична Марія.
В. 34. Валиток Михайло.
В. 38. Качмарчик Петро.
В. 43. Новицький Митрофен.
В. 47. Хас Параня.
В. 56. Лихва Ева, Лихва Тимко.
В. 73. Журба Михайло, Журба Емілія, Ковальчук Петро.
Б. 78. Кравець Григорій, Фіняк Яків, Молочняк Петро, Лесяк Петро, Бівас Іван, Виняр Іван, Якобовський Іван, Бованкович Іван, Супранович Матеуш.
В. 84. Ґайда Олена, Ґайда Микола.
В. 90. Ковалишин Михайло, Фриндак Юрій, Фриндак Катерина.
В. 96. Король Стефан.
В. 100. Гальман Марія.
В. 102. Пукач Микола.
Б. 112. Бліщ Юстина.
В. 114. Бабяк Михайло.
В. 127. Перожак Марія.
В. 130. Кіцька Евдокія, Купчак Бронислава, Купчак Михайло, Кіцька Теодор.
В. 155. Вовк Дмитро.
В. 176. Магник Стефан, Косар Данило, Семкович Лука.
Б. 178. Скроцька Ольга Марія.
В. 181. Сулима Наталія.
В. 192. Вацик Андрій.
В. 206. Корнелюк Марія, Корнелюк Василь.
В. 209. Мурдза Марія.
Б. 214. Березовський Гнат.
В. 218. Клюс Михайло.
В. 229. Литвак Карп, Литвак Франка, Москалик Марія.
В. 230. Венгжин Марія.
В. 248. Луська Ядвіга.
В. 266. Бабій Іван.
Б. 269. Петрик Теодор, Петрик Анна, Петрик Стефан, Петрик Софія.
В. 276. Коруна Явдокія, Крупінський Францішек, Крупінська Елисавета, Медяновська Анна, Яровий Петро.
В. 278. Шваничик Микола.
В. 279. Мазяр Мелянія.
В. 295. Стреський Адам.
В. 296. Васулько Міцель, Басилик Стефан, Василик Юстина, Василик Петро.
В. 304. Попелюк Андрій.
В. 318. Шарга Павло, Шарга Катерина.
Б. 319. Мацида Софія, Вовк Микола, Мацидин Анна, Стасінчук Марія.
В. 328. Малецька Марія, Ярош Марія, Ярош Йосиф.
В. 352. Пацановська Марія, Пацановський Іван, Дідух Ева, Розлуцька Юлія, Розлуцький Михайло.
В. 361. Василишин Данило.
В. 385. Філіпович Дмитро.
В. 396. Федков Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 123. Москалик Марія.
В. 133. Лесняк Адам, Лесняк Юлія.
В. 161. Рудакевич Дмитро, Рудакевич Марія.
В. 165. Юркевич Петро.
В. 175. Буртник Никита.
В. 179. Лесів Текля, Лесів Татіянна.
В. 194. Одайський Олекса.
В. 204. Грицяк Онуфрій, Грицяк Евгенія.
В. 234. Кругляк Варвара, Кругляк Іван.
В. 242. Данельчук Семен.
В. 310. Пелехатий Стефан.
Б. 328. Станкевич Йосифа, Василишин Марія, Василишин Стефан, Станкович Карло.
В. 334. Лупан Михайло, Пукач Ілько.
В. 361. Каня Марія, Мельник Дмитро, Каня Татіянна.
В. 362. Шеґда Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 106. Гульчий Микола.
В. 256. Бораковський Стефан.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписана členиця 140 від. У. Н. Союза, складаю щиру подяку головним урядникам нашої організації за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі $25, котрі стали мені великою помічю. Бажаю найкращого успіху У. Н. Союзови. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Юстина Страдомська.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	8	195.	6
2.	9	198.	4
10.	7	206.	51
11.	1	207.	3
12.	6	209.	4
17.	2	211.	9
18.	4	213.	19
20.	1	216.	1
27.	2	218.	7
28.	3	220.	8
33.	4	221.	10
35.	1	225.	1
36.	3	227.	3
37.	2	230.	2
42.	1	233.	3
43.	3	234.	1
44.	4	235.	5
45.	1	236.	7
46.	3	237.	4
47.	2	238.	4
53.	1	239.	2
57.	2	241.	4
62.	11	245.	4
64.	4	246.	1
65.	4	248.	3
66.	13	254.	1
67.	6	261.	8
68.	1	262.	2
70.	1	263.	1
78.	8	266.	8
80.	1	267.	4
86.	4	268.	4
90.	27	273.	3
99.	2	274.	3
102.	1	276.	3
104.	10	282.	3
105.	10	288.	10
106.	7	292.	4
108.	3	295.	4
109.	4	298.	2
112.	5	299.	1
113.	3	300.	10
114.	1	303.	6
116.	2	305.	2
117.	3	306.	6
119.	3	309.	1
121.	2	315.	1
122.	1	316.	9
127.	3	317.	1
129.	1	318.	3
130.	2	320.	1
131.	1	322.	1
133.	10	324.	1
134.	5	325.	1
135.	3	331.	3
136.	12	333.	1
139.	4	334.	5
142.	11	336.	4
143.	4	337.	6
147.	21	338.	10
148.	1	341.	2
151.	5	342.	12
152.	1	350.	2
155.	1	355.	1
156.	5	361.	6
162.	2	363.	9
167.	1	364.	2
168.	11	365.	6
170.	6	367.	3
177.	5	370.	2
179.	1	371.	1
181.	2	383.	9
185.	19	384.	2
187.	1	385.	7
188.	1	388.	7
192.	15	401.	5
193.	1		

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Ванцьо Михайло, Сметана Марко, Новак Фемій, Кропиляк Стефан, Юрцаба Лесько, Шаршонь А. Петро, Рапава Анастасія, Рапавий Йосиф, Сінкус Станислав, Тирлич Нестор.
В. 6. Федів Анна, Федів Анастазія, Федів Михайло.
В. 7. Цвонкала Катерина, Петруньо Петро.
Б. 12. Обух Марія.
В. 15. Ґермак Анна.
В. 20. Красицький Павло, Мудрик Анна.
В. 25. Каштанюк А. Павлина, Каштанюк Іван.
В. 28. Шимська Анна, Шимський Никола, Пасечник Олекса.
В. 33. Бурдяк Анна, Добжанська Катерина.
В. 41. Щепаняк Михайло, Морозович Анастазія, Морозович Михайло.
Б. 43. Коваль Анна, Коваль Катерина, Коваль Григорій.
В. 49. Подлушевич Михайло.
В. 50. Куман Лука, Колачко Дмитро.
В. 65. Жарський Михайло, Ванат Іван.
В. 67. Хомяк Петро.
В. 70. Балтий Ольга, Мотсек Петро, Стельмах Каритон, Стельмах Михайло, Стельмах Микола.
В. 72. Слоньовська Софія, Слоньовський Михайло.
В. 78. Антоний Петро, Бончак Андрій, Саранчак Іан,в Оліярчик Іван, Маціовський Володимир.
В. 80. Кобіта Микола.
В. 86. Середницький Іван.
В. 98. Винник Володимир.
В. 102. Галущак Микола, Галущак Петро, Гнатяк Павло, Сулій Ілько, Сулій Юлія.
В. 105. Марина Кирило.
В. 108. Бучинський Марія, Бучинський Павло.
В. 110. Завальницький Іван.
В. 120. Добиш Петро, Пудик Теодор.
В. 121. Юревич Анна, Юревич Ольга, Юревич Стефанія.
В. 127. Град Лев.
В. 136. Чайковський Григорій.
В. 152. Пеленський Михайло, Присяжний Олекса, Климців Дмитро, Дячун Анна, Лесняк Марія, Ласник М. Іван, Дячун Микита, Дубас Василь, Красножоний Дмитро.
В. 155. Крисько Анна, Лопушанський Дмитро, Ґоліновський Осип, Дудич Катерина, Крицький Олекса, Дудич Дмитро.
В. 163. Гайдучка Іван, Піскор Михайло.
В. 171. Шевчук Андрій.
Б. 179. Стецик Станислав, Лесик Петро.
В. 182. Магомета Юрій.
В. 187. Вічимишин Іван.
В. 188. Крохмалюк Марія.
В. 192. Гапонський Антін.
В. 195. Ястряб Петро.
В. 211. Еваницька Катерина.
В. 213 Ошуст Марія, Кобрин Катерина, Ошуст Михайло, Кук Арсеній, Ошуст Володимир, Борис Андрій, Марцишин Теодор, Кобрин Михайло.
В. 217. Шеремета Катерина, Шеремета Теодор, Хмиляк Матвій.
В. 220. Огниста Марія.
В. 229. Савкулич Теодор, Савкулич Петро, Кашуба Юрій, Савкулич Ева, Савкулич Григорій, Савкулич Михайло, Вольський Гендрик, Процик Іван, Лисик Катерина, Хаберик Франко, Гарасим Петро, Гарасим Анна, Пшибельський Яків, Маркович Гаврило, Маркович Софія.
Б. 230. Присташ Марія, Присташ Михайло, Присташ Микола, Федаш Олена, Федаш Василь, Кухтин Іван, Кочан Василь, Волейник Петро, Торський Микола.
В. 231. Стромило Ольга, Стромило Юлія, Стромило Василь.
В. 232. Кіньо Марія.
В. 235. Платко Антонина.
В. 237. Яворська Теодосія, Курица Ольга, Хомин Олександра, Хомин Олекса, Василик Доминика, Василик Павло, Яворський Данило.
В. 238. Дацько Матрона, Мельничук Василь, Мельничук Анна, Ґаландзій Микола, Антонюк Сава.
В. 242. Оленич Олена, Оленич Семен, Оленич Ева.
В. 243. Ґрабінський В. Йосиф, Ґрабінська Павлина, Ґрабінська Катерина, Ґрабінський Роман.
В. 245. Курило Григорій.
В. 247. Бавуляк Панько.
В. 255. Марек Вінцент мол.
В. 259. Облоцинський Теодор, Костель Яків.
В. 263. Журавинська Катерина.
Б. 268. Ваврик Марія, Нендза Семен.
В. 273. Долинський Тома.
В. 274. Балоґ Розалія, о. Балоґ Валентий.
В. 276. Фізор Михайло, Кібаш Михайло, Фізир Ева, Баталик Василь, Кібаш Анна, Гриневич Михайло, Тер Михайло.
В. 277. Майкшак Наталія.
Б. 278. Гавришків Евгенія, Еванів Марія.
В. 281. Швайлик Володимир, Петруняк Анна, Петруняк Матвій.
В. 285. Філь Софія.
В. 301. Кулич Володимир, Кулич Семен, Кулич Юлія.
В. 307. Стадник Ілько, Черцовий Андрій.
Б. 317. Мариняк Йосиф.
В. 319. Коник Михайло, Піціль Василь.
В. 321. Куриляк Стефан.
В. 326. Шиманський Тедій, Шиманська Бронислава, Ґнатко Йосиф, Ковалишин Петро, Гнатко Михайло.
В. 327. Коваль Йосиф, Іванів Іван.
В. 334. Оленяк Дмитро.
Б. 336. Брезицький Василь, Матишин Михайло.
В. 347. Панас Йосиф, Панас Катерина.
В. 358. Присташ Тілій.
В. 361. Лехман Микола, Курило Софія, Журавель Іван, Лехман Катерина, Плотеця Андрій, Дзула Анна, Луцишин Стефан, Матушек Анастасія, Процишин Бронислав, Процишин Мирослав, Матучек Іван, Посід Катерина.
В. 364. Добромільський Михайло, Добромільська Текля, Гранатюк Василь.
В. 365. Горват Тесій, Горват Марія, Бартник Яків.
В. 369. Антонишин Петро.
В. 370. Сампара Олекса, Сампара Марія, Чухрій Ксеня, Зеневич Антін, Маланчук Катерина, Вітовська Михалина, Маланчук Антін, Бурбак Теодор, Бурбак Францішка.
В. 375. Дармограй Юлія.
В. 382. Родс Марія.
В. 384. Довбуш Дмитро.
В. 390. Тадайчук Марія.
Б. 392. Бродживський Казимир, Гордзевич Адам.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Каня Марія, Каня Татіянна.
В. 75. Михайлюк Данило.
В. 112. Кульчицька Олена.
В. 129. Занько Іван.
В. 152. Лесняк Юлія, Лесняк Адам.
В. 163. Шеґда Іван.
Б. 167. Юркевич Петро.
В. 170. Семусь Катерина, Семусь Василь.
В. 175. Кирницька Анна.
В. 204. Мельник Дмитро.
В. 229. Москалик Марія.
В. 262. Савчук Ф. Павло.
Б. 276. Рудакевич Дмитро, Рудакевич Марія.
В. 292. Шевчук Марія, Шустакевич Е. Ольга, Бартник Микита.
В. 341. Пукач Ілько, Лупан Михайло.
В. 373. Лесів Текля, Лесів Татіянна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 106. Гульчий Микола.
В. 256. Бораковський Стефан.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 164. Скомський Онуфрей.
Б. 176. Гнатушко Макарій.
В. 218. Богач Василь.
В. 355. Ганківський Дмитро.
В. 379. Гнидин Федьо.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 321. Білінський Т. Ігнатій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 16. Сивенький Гілярій.
В. 276. Гомзяк Катерина.
В. 325. Савка Василь.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 51. Вуйчик Анастасія.
В. 65. Телявський Стефан.
В. 85. Пстрак Федор.
Б. 90. Шарич Павлина.
В. 147. Сивий Катерина.
В. 170. Дячик Андрій.
В. 175. Пошивак Петро, Дурда Франко.
В. 215. Кучма Онуфрій.
В. 251. Карас Анастасія.
В. 352. Момот Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1935 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,906
В місяци червні 1935 р. принято нових	265
В місяци червні 1935 р. принято наново	109
В місяци червні 1935 р. принято з переступними листами	26
В місяци червні 1935 р. принято з інших кляс	2
В місяци червні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	737
Разом	22,045
В місяци червні 1935 р. суспендовано	241
В місяци червні 1935 р. відійшли з переступними листами	24
В місяци червні 1935 р. відійшли до інших кляс обезп.	2
В місяци червні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	737
В місяци червні 1935 р. відійшли зі зворотом в готівці	3
В місяци червні 1935 р. відійшли на безпл. продовження	5
В місяци червні 1935 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяци червні 1935 померли	11
Разом	1,024
З кінцем червня 1935 в У. Н. Союзі було дорослих членів	21,021

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	3
В клясі А.	на $ 250	33
В клясі А.А.	на $ 500	369
В клясі В.	на $ 750	61
В клясі С.	на $1000	888
В клясі В.В.	на $1500	34
В клясі С.С.	на $2000	8

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	324
В клясі О-1000	на $1000	252
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	497
В клясі Р-1000	на $1000	376
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	349
В клясі Е-1000	на $1000	149
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	--
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	590
В клясі W-1000	на $1000	1,833
В клясі W-1500	на $1500	3
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 2500	на $ 250	245
В клясі Т- 500	на $ 500	4,307
В клясі Т- 750	на $ 750	663
В клясі Т-1000	на $1000	9,750
В клясі Т-1500	на $1500	206
В клясі Т-2000	на $2000	60
	Разом	21,021

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 36. Олексин Ксеня, Гуняк Анна, Олексин Анастасія, Андерсон Дзюня, Шалецька Анна.
В. 64. Гладич Марія, Гладич Павло.
В. 65. Пошивак Юлія, Пошивак Ольга.
В. 77. Лога Славко.
В. 79. Роздольський Михайло.
В. 83. Гриньків Петро.
В. 86. Шийка Ірина.
В. 100. Клиса Розалія.
Б. 121. Яворський Микола.
В. 132. Сова Павло, Сова Іван.
В. 136. Ґала Бернард.
В. 139. Павловський Казимир.
В. 147. Мороз Евген, Вороняк Стефан, Мороз Ярослав, Падорофф Юрій, Вороняк Іван.
Б. 164. Минюк Іван.
В. 204. Мороз Петро, Кузів Марія.
В. 205. Хомко Іван Петро.
В. 206. Бухтик Евдокія, Бухтик Іван.
В. 217. Панчишин Дмитро.
В. 229. Бойко Юстина, Дутчак Евген, Дутчак Любов.
В. 254. Процько Йосиф.
Б. 274. Лопушанський Стефан.
В. 334. Хмарик Микола.
В. 359. Покришка Стефан, Покришка Микола, Покришка Стелла.
В. 361. Ничка Іван, Решетило Ярина, Решетило Павлина, Вяда Юлія.
В. 362. Ляхевич Володимир.
Б. 364. Кальницька Ольга, Кальницький Василь, Кальницький Іван.
В. 370. Пловак Варвара.
В. 383. Торак Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 13. Футулуйчук Стефан, Футулуйчук Марія, Футулуйчук Анна.
В. 29. Гривняк Станислав, Греoriginенко Олена, Гривняк Стефан, Грниенко Елисавета, Греренко Марія.
Б. 65. Джуґан Олена, Джуґан Марія, Джуґан Михайло, Джуґан Петро.
В. 84. Ґайда Марія.
В. 102. Угрин Іван.
В. 130. Кичка Микола.
В. 145. Бача Іван, Бача А. Павло.
В. 147. Мацьків Іван.
В. 229. Литвак Роман, Литвак Кароль.
Б. 231. Чолій Мирослав, Чолій Михайло, Чолій Анна, Чолій Ольга, Чолій Елисавета, Чолій Василь, Чолій Ірина, Чолій Роман.
В. 269. Петрик Іван, Петрик Петро, Петрик Михайло.
В. 278. Сенюк Марія, Сенюк Михайло, Сенюк Анна, Сенюк Олекса, Шваничак Марія, Дибач Михайло.
В. 319. Мацидин Олена, Мачидин Анна.
В. 352. Пацановський Евген, Пацановська Іванна, Пацановська Емілія Марія, Пацановський Іван Богдан, Окунський Петро, Ковалик Петро, Ковалик Володимир.
Б. 396. Федьків Ольга.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 161. Рудакевич Іван, Рудакевич Едвард.
В. 165. Юркевич Мирослав, Юркевич Василь.
В. 179. Лесів Василь, Лесів Марія.
В. 361. Каня Стефанія, Каня Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

Б. 192. Сичик Марко.
В. 217. Нищук Марія.
В. 390. Селеман Емілія, Селеман Павло, Селеман Алден.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Пащак Емілія.
В. 9. Ярощак Юлія.
В. 11. Дида Іван.
В. 47. Заблоцька Еміліянна.
Б. 56. Яськів Михайло, Яськів Анна.
В. 63. Тертичний Павло.
В. 70. Ковалська Анеля.
В. 72. Слоньовська Марія, Слоньовський Михайло, Слоньовська Дора, Слоньовський Володимир, Слоньовська Ольга.
В. 80. Кобіта Марія, Кобіта Михайло, Кобіта Анастасія, Кобіта Адам Йосиф.
В. 102. Гнатяк Павло, Гнатяк Михайло, Сулій Олена, Сулій Володимир.
В. 103. Ковтун М. Олена.
В. 137. Беднарська Юстина, Беднарський Теодор.
В. 152. Фурда Михайло.
В. 155. Крицька Катерина, Крицька Ольга, Крицька Олена.
В. 163. Пискор Рудольф, Пискор Марія.
В. 170. Семусь Стефан, Семусь Анастасія.
В. 181. Гречух Марія.
В. 229. Маркович Юрій, Маркович Анна, Маркович Марія, Лисик Марія, Лисик Василь, Савкулич Марія, Савкулич Андрій, Савкулич Василь, Савкулич Дмитро, Маркович Ольга, Маркович Долорес Марія.
В. 231. Стромило Марія, Стромило Олена, Стромило Елисавета, Стромило Анна, Стромило Іван, Стромило Текля.
В. 234. Бохна Бронислава.
В. 242. Оленич Петро.
В. 243. Ґрабінський Володимир, Ґрабінська Олена, Ґрабінська Юлія.
В. 245. Курило Володимир.
В. 273. Долинська Ольга.
В. 285. Кумановський М. Герберт.
В. 317. Шмокалюк Наталка.
В. 361. Лехман Ілько, Лехман Марія, Матушек Стах, Матушек Стефанія, Паликий Мирослав, Паликий Стефанія, Лехмак Маґда, Курило Катерина, Курило Іван, Курило Йосиф, Курило Стефан.
Б. 364. Михалечко Олена, Добромільський Василь, Добромільська Катерина.
В. 369. Антонишин Іван, Антонишин Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 1. Каня Іван, Каня Стефанія.
В. 167. Юркевич Василь, Юркевич Мирослав.
В. 276. Рудакевич Едвард, Рудакевич Іван.
Б. 373. Лесів Марія, Лесів Василь.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Кузмич Йосиф.
В. 2. Станчак Ольга.
В. 5. Лесько Юрій, Якимська Катерина.
В. 8. Олещук Марія, Бабій Йосиф.
В. 9. Нарадка Анна.
В. 20. Якимів Ева.
В. 21. Федорович Марія.
В. 24. Боярин Марія, Кудла Михайло, Сейман Михайло.
В. 30. Вдовяк Олена.
В. 35. Пеленська Марія, Пеленський Володимир, Пеленський Іван.
В. 38. Пінчак Марія, Лапичак Андрій, Качуряк Іван.
Б. 39. Хомяк Марія.
В. 42. Калин Василь, Непик Іван, Гуцалюк Максим, Давидович Мирослав.
В. 53. Шпікула Богдан, Шабатура Ілько.
В. 58. Стар Іван, Чиляда Марія, Кузьо Стефанія.
В. 59. Левкович Стефан, Красицький Пилип.
В. 62. Коваль Олена.
В. 63. Тертична Олена.
В. 65. Пошивак Анна.
В. 70. Стадник Нестор, Коник Олекса, Марущак Іван, Дмитриха Анна, Павлина Петро.
В. 77. Лога Йосиф.
В. 86. Сайкевич Іван, Шийка Олекса.
В. 89. Павлюк Григорій, Леськів Іван.
В. 94. Касій Педро, Холевка Станислав, Войтишин Павло, Войтович Павло.
В. 96. Грицай Софія.
В. 97. Табачук Евгенія, Скоробогатий Максим.
В. 99. Домбек Іван, Бурко Володимир, Балко Юлія.
В. 102. Войнаровський Іван, Лах Анна, Катинський Василь Володимир, Дарош Йосиф, Угрин Іван.
В. 104. Зелвак Іван, Литка Дмитро.
В. 105. Владика Марія.
В. 106. Медій Володимир, Гульчій Марія.
В. 108. Бабяк Іван, Пантилимин Ольга, Пантилимин Михайло, Мельничин Анна.
Б. 109. Мороз Софія, Волошин Олекса.
В. 120. Кичан Олекса, Ґуласій Стефан.
В. 121. Ґадз Михайло.
В. 123. Бриндзя Іван, Гусениця Василь, Шкерик Анна.
В. 124. Ґурняк Анна, Щербатий Михайло, Сосновський Стефан.
В. 130. Бриґідир Михайло, Марків Юліян.
Б. 132. Сова Марія, Смолинська Іванна, Дрізд Стефан, Сова Юрій, Боченко Мирослав, Білінська Стефанія.
В. 135. Клим Елисавета, Москалик Анна.
В. 136. Качмар Марія.
В. 139. Івасюк Іван.
В. 140. Шабля Стефан, Терлецький Іван.
В. 143. Дудяк Емілія.
В. 146. Дубас Михайло.
В. 147. Виняр Віктор, Лабатий Іван.
В. 155. Пашуля Володимир, Дригинич Іван.
В. 156. Равлик Марія.
В. 163. Шеґда Анна.
В. 168. Денис Ольга, Король Катерина, Космина Стефан, Іванило Григорій, Ґеба Гаська.
В. 170. Довгопола Ольга.
Б. 173. Горбаль Анна.
В. 177. Мамчак Анна.
В. 178. Струса Анна, Петрик Марія.
В. 179. Дмитришин Григорій, Гаращак Анна, Владика Анна, Хрун Анна, Андрувс Віра Олена.
Б. 182. Ходорович Іван, Крушельницький Йосиф.
Е. 196. Костюк Марія.
В. 206. Риминик Іван, Зарівний Михайло, Коцюба Володимир, Чубай Йосиф, Гречух Михайло, Коцюба Франко, Шаравара Стефанія, Чарний Лука, Сталенний Михайло.
В. 209. Макар Дмитро.
В. 211. Рудяк Анна.
В. 213. Хранюк Іван.
В. 214. Ґвость Марія, Червоняк Василь, Зеліско Микола.
В. 218. Макар Марія, Калька Василь, Корецька Юлія.
В. 219. Дорошенко Марія.
В. 220. Демко Евстахій, Саламан Анна, Гаврилюк Стефанія, Блідий Йосиф, Нурко Марія.
В. 225. Ґреськів Йосиф.
В. 227. Головецька Олена.
В. 229. Цурій Анна.
В. 230. Федаш Стефанія, Бурка Мирослав, Лодин Михайло, Гнатишак Володимир.
В. 234. Брода Анна, Марунчак Стефан.
В. 237. Крика Михайло, Матковська Анна, Марчишин Марія, Стецик Стефанія, Коцюбан Стася, Матис Володимир.
В. 246. Сподарик Стефан.
В. 248. Пик Григорій.
В. 274. Кравець Іван, Ґула Василь.
В. 282. Танасишин Іван, Старовушний Павло.
В. 294. Куришкін Софія.
В. 295. Яворський Іван.
В. 296. Калиновський Іван, Оляр Анна, Тулебич Софія, Лобур Василь.
В. 297. Шелестяк Йосиф.
В. 298. Швед Іван.
В. 301. Уханський Йосиф, Семенюк Григорій, Медзяк Антін, Доманчук Володимир.
В. 306. Зварун Розалія.
В. 310. Лема Анна.
В. 320. Байда Юлія.
В. 321. Белюх Михайло.
В. 331. Гурман Катерина.
В. 334. Гомзяк Микола, Хмарик Павлина.
В. 339. Сорока Григорій, Воютицька Ева.
В. 349. Притула Михайло.
В. 357. Клапко Анна.
В. 363. Стецько Олена.
В. 367. Петрів Теодор.
В. 370. Сампара Іван, Малишевська Марія.
В. 371. Паньків Андрій.
В. 375. Ілько Михайло, Гаврилко Микола.
В. 379. Юрків Іван, Хариш Катерина.
В. 383. Козак Кароліна.
В. 384. Головатий Михайло, Диневич Іван.
В. 396. Слободзян М. Катерина, Катериняк Анна, Катериняк Софія.
В. 400. Рокошевська Юлія.
В. 401. Кренціґлова Олена, Ламакін Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 192. Сичик Марко.
В. 217. Нищук Марія.
В. 390. Селеман Емілія, Селеман Павло, Селеман Володимир Алден.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 179. Лесів Марія.
В. 206. Рогожинська Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком червня 1935 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,174
В місяци червні 1935 р. принято нових	51
В місяци червні 1935 р. принято наново	47
В місяци червні 1935 р. принято з переступними листами	8
В місяци червні 1935 р. принято з інших кляс	5
Разом	9,285
В місяци червні 1935 р. суспендовано	76
В місяци червні 1935 р. відійшли з переступними листами	8
В місяци червні 1935 р. відійшли до старших членів УНС.	205
В місяци червні 1935 р. відійшли до інших кляс	5
В місяци червні 1935 р. відійшли на безплатне продовж.	2
Разом	296
З кінцем червня 1935 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	8.989

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В 1-ій клясі за 25 цнт. місячної вкладки	7,298
Б клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,691
Разом	8,989
З кінцем червня 1935 в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,010

УВАГА

котру каждий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинне пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Як повнолітні так і малолітні члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць червень 1935 року суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом цього місяця (липня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цього не зроблять до кінця місяця липня 1935 року, то в серпні 1935 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о приняття), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як каждий новий кандидат. Ці знов члени, як повнолітні так і малолітні, котрі в місяци червні 1935 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци липні 1935 р., бо на другий місяць, то є в серпні 1935 р. стратять всі членські права і могли би бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняття.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 16. липня 1935.

Дм. Галичин, гол. рек. секр.

RADIO.

В суботу, 20. липня, на програмі Сурми, зі стації WHOM, 1450 кс., буде співати Хор Молодечого Сестриства Української Православної Громади з Пасейку під управою о. Степана Мусійчука. Відспівають нові пісні Гайворонського хором, як рівнож будуть дуети і соля. При пяні п-на Ирися Мусійчук. Рівнож п. Станіславський відограє одну пісню на лірі. Програма буде відбуватися в студіо WHOM, 2870 Булевард, Джерзи Сіти, Н. Дж.

Хто хотів би подивитися на українського лірника і його нову ліру, може зайти до студія перед програмою, що значить точно 2:45 попол.

Неділішна програма Сурми з тої самої стації відбувається в годині 3-тій пополудні.

Безкорисний.

Малий Івась ратує товариша, під яким на совганці заломився лід. Люди похвалили Івася за геройський учинок, а хтось запитує:

— Це певно твій великий приятель, що ти з нараженням життя ратував його?

— Ні, але він мав мої совги.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

В понеділок, дня 10. червня б. р. помер **Петро Пошивак**, довголітній член бр. св. О. Николая, від. 175. У. Н. Союза в Дітройт, Міш.

Покійний походив з села Добрівки Руської, повіт Сянік, а прожив довгі літа в прибраній вітчині, заробляючи чесно на життя та утримання своєї родини. І властиво тяжка праця з молодих літ прискорила його відхід з цього світа. Оставив вдову та три доненьки.

Покійний належав до піонірів української кольонії міста Дітройту. Був свідомим та щирим Українцем і діяльним членом У. Н. Союза. Положив багато праці в відділі, будучи предсідником та вірним делегатом на кілька конвенцій У. Н. Союза. Покійний тішився довірям та пошаною цілої української громади на Вест Дітройт. Завжди був вибираний на члена уряду. Його симпатична вдача та добра тактика в народній роботі здобували йому всюди приятелів. Тому і не диво, що його домовина була ввесь час окружена приятелями, що бажали висказати своєю присутністю свою любов та пошану до Покійника. Були теж при домовині й представники ріжних організацій три дні. Зложено на домовину 32 вінці від поодиноких приятелів та організацій. А в похоронi взяли участь 48 авт і коло 300 людей, хоч був робучий день. Похорон відправив місцевий парох о. Сембратович, з котрим покійний перевів довгі години при обговоренню громадських справ. Це був один з найбільших українських похоронів у місті Дітройті.

Жінка і діти Покійного сердечно дякують усім членам У. Н. Союза за віддання останньої прислуги та за цвіти. Далі дякують всім учасникам похорону за участь і цвіти на домовину, як теж дякують мужескому хорови й п. Федитникови за спів. Окремо дякують головному зарядови У. Н. Союза за скоре виплачення посмертного.

В. Й. П.

Василь Бартош,
секр. 175. від. У. Н. Союза.

ЖЕРТВИ МАТУРИ.

В Новому Санчі кинулася з мосту до ріки Попраду 18-літня Стефанія Зайонц, абітурієнтка монастирської семинарії в Старім Санчі, і втопилася. Причиною самогубства була невдача при матурі. — У Варшаві скінчила самогубством 20-літня матуристка Марія Камінська, перепавши при іспиті зрілости. Вона напилася оцтової есенції й умерла, заки наспіла поміч.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

Два дитячі свята.

Українська Рідна Школа при православній громаді в Пасейку відома зі свого поступу. Цього року закінчення її відбулося останньої неділі червня. Можна було запримітити кращий успіх і більшу дисципліну, ніж це було минулого року. Школа провадиться зразково. Вже не на салі, де треба розкладати крісла чи лавки, але в спеціяльним добудованим при церкві будинку. З цієї то школи вмаширували 80 діточок на салю, де вже гості і родичі сиділи готові привитати діточок. Діти маширували під такт пісні, що присутні приняли гучними оплесками.

Концерт відбувся по черзі, кляса за клясою. Виступила перша кляса, найменші діточки з піснями, деклямаціями і вправами, потім 2 кляси зі своєю відповідною програмою, а вкінці 3. і 4. відограли діточу штучку, представлення в 3. актах „Стрілецька Дитина" (Степанчука). Вступні слова, реферати про кожду клясу і кінцеве слово подяки виголосили самі школярі. На закінчення влаштовано дітям несподіванку-гостину з морозивом та перекускою. На це зложив гром А. Ткач, властник Кліфтон Бекері, $5, а решту додала парохія. Громадянки Сметана і Віхоть вручили вчителеви дітей, о. Степанови Мусійчукови, невеличкий дарунок, на що зложилися родичі дітей.

Друге подібне свято відбулося два тижні пізніше, дня 14. липня. Був це вечір молодечого сестрицтва, дівчаток 10—16 літ, які обходили свою першу річницю. Всіх сестричок в організації є 36. Вони відіграли цікаву і повчаючу комедію „**Шкільна наука не мука**" і відспівали низку пісень хорових, сольових і дуетів. Були вправи і національні танки Авраменка. Вечерок був напричуд гарний і інтересний. Головно дуже гарно відіграли дівчатка представлення, яким розсмішили присутніх.

Одно тільки треба завважати, що люди не дуже звертають увагу на дитячі концерти і представлення та не дописують присутністю. А це сумне явище, бо як ми можемо сподіватися від дітей любови до всього нашого рідного, коли ми самі не будемо любити їх і їх працю та науку? Хочеться вірити, що хто бачив ці два дитячі виступи, той і на другий раз прийде та ще й інших приведе, щоб на наших дитячих вечерках була все повна саля людей, бо діти, це наша будучність і надія.

Присутний.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Державницька манїфестація.

Дня 12. липня ц. р. в Українськім Народнім Домі при 6-тій вул. відбулися другі збори представників національних товариств та організацій міста Ню Йорку й околиці для влаштування Державницької Манїфестації Української Еміґрації в Америці. Ця Манїфестація відбудеться 1. вересня ц. р. в Карнеґі Гол у Ню Йорку. На салі присутніх звиш 100 представників.

Збори провадив голова Президії Манїфестаційного Комітету п. Дмитро Галичин, що докладно вияснив, чому ми підготовляємо такий великий виступ та переповів, що вже зроблено. Зазначив, що ця манїфестація має стати зорганізованим, масовим виявом наших почувань, нашого становища супроти тих подій, які мають місце на наших рідних землях. Вона має стати зорганізованим, масовим протестом української іміграції проти наїзників української землі. Вона має ясно й недвозначно ствердити, що в серцях і душах українського іміґранта знаходять розуміння, моральну й матеріяльну піддержку тільки такі течії, яких гаслом є дальша, безупинна, безкомпромісова боротьба зі всіми ворогами українського народу. Вона має скріпити та посилити наші власні сили й тут на іміграції. Опісля секретар відчитав протокол з попередніх зборів, а управитель п. Череватюк здав звіт з дотепершньої своєї праці.

В дискусії представники давали запити, а голова відповідав вдоволяючо на всі питання.

Збори через аклямацію затвердили Президію Манїфестаційного Комітету, яка була вибрана на попередніх зборах.

На два тижні перед Манїфестацією мається скликати ще одні збори представників, щоб дали звіт, що вони зробили для успішнього переведення Манїфестації та чи розпродали тікети, які взяли.

Збори закінчено національним гимном „Ще не вмерла Україна".

Подаємо спис представників та товариств, що ввійшли до Президії Манїфестаційного Комітету:

Ндв. Михайло Радик — Центральний Комітет міста Ню Йорку; Микита Галінович — Центральний Комітет міста Елизабет; Ілія Гузар, М. Боднар — Т-во „Дністер", 361 від. У.Н.С., Ню Йорк; М. Бойчук — Орґанізація Українських Ґросерників в Ню Йорку; Василь Карбовник, Теодор Копка, Григорій Цап — Комітет Допомоги Лемківщині в Ню Йорку; Григорій Монастирський — 211 від. У.Н.С., 25 від. Провидіння, Українська Народня Громада, всі в Стейплетон, Н. Й.; Дмитро Чорнюк — Українські Січові Стрільці, 1-ша Сотня в Нюарку, Н. Дж.; Василь Костів, Юліян Павачк, Дмитро Сенюта — Т-во ім. Богдана Хмельницького, 158 від. У.Н.С., Бруклин, Н. Й.; Микола Близнак, П. Сокальчук — 204 від. У.Н.С., Ню Йорк, Н. Й.; Антін Кривий — Демократичний Клюб у Стейплетон, С. Ай.; Михайло Яворський — Демократичний Клюб у Нюарку, Н. Дж.; Іван Галичин — Січ ім. Б. Хмельницького в Ню Йорку; Череватюк — 1-ший від. ОДВУ в Асторії, Л. Ай.; Михайло Перчишин — Чорноморська Січ, 1-ша Сотня в Ню Йорку; Найдан Іван Король — 22-гий від. ОДВУ в Бруклині; Теодор Гнат, Іван Лазорчик — Бр. св. Андрея, від. 66 У.Н.С., Ню Йорк; Варвара Безкоровайна, Іван Клок — 65 від. ОДВУ в Елізабет, Н. Дж.; Іван Ровінський — 117 від. У.Н.С. (Запорозька Січ), Ню Йорк; Гнат Романів — 210 від. У.Н.С. (Т-во „Згода); Іван Кубан — 11-тий від. ОДВУ в Ню Йорку; Мирон Леськів — 10-тий від. ОДВУ в Ню Йорку; о. Весоловський — Православна Громада в Ню Йорку; Анна Гладун — Червоний Хрест ОДВУ, від. 30-тий; Анна Жеребецька — Народня Поміч, від. 94, Ню Йорк; Михайло Швець, Михайло Філь — 18-тий від. ОДВУ в Пасейку, Н. Дж.; Михайло Швець — 97 від. У.Н.С., Т-во Укр. Січ, 182 від. У.Н.С., Пасейк, Н. Дж.; Микола Слободзян — Чорноморська Січ, 12-та Сотня в Стейплетон, Н. Й., Ст. Ай.; пані Кошиловська й пані Шведа — Союз Українок, від. 35-тий в Озон Парк, Л. Ай.; Ольга Ошуст, Анастасія Хархан — Жіноча Поміч у Ню Йорку; Катерина Баран, Параскевія Курило — Союз Українок, від. 21-ший в Бруклині; Юлія Юревич, Павліна Дичковська — 359 від. У.Н.С. в Нюарку, Н. Дж.; Катяна Мельничук, Анастасія Кузів — Союз Українок в Джемейці, Л. Ай.; Іван Сидор — 5 від. У.Н.С. в Асторії, Л. Ай.; адв. Михайло Пізнак, Микола Мурашко — Український Демократичний Клюб в Ню Йорку; Ольга Задорецька — 11-тий від. Молодих Українських Націоналістів у Ню Йорку; Михайло Гриник — Чорноморська Січ, 14-та Сотня в Байон, Н. Дж.; Мирослав Кушнір — Хор „Боян" в Байон, Н. Дж.; Михайло Припхан — 34-тий від. ОДВУ в Пасейку, Н. Дж.; М. Ликтей — Т-во „Зоря", від. 69 У.Н.С.; В. Цісик, Василь Ворбуль — Т-во „Вільна Україна", 200 від. У.Н.С. в Озон Парк, Л. Ай.; Петро Дубовський — 43-тий від. ОДВУ в Бруклині; Василь Гаєвий — Чорноморська Січ, 2-га Сотня в Джерзи Сіти.

Дальший спис представників подамо другим разом.

Всі національні товариства й орґанізації просимо ще зголошуватися до участи на адресу секретаря президії, В. Різника, P. O. Box 13, Sta. D., N. Y. C.

За Президію Манїфестаційного Комітету:

Володимир Різник, секр.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

AID SOCIETY PROTEGE WINS SCHOLARSHIP.

Elias Huzar, Sent to Foster Parents in West, to Have Princeton Assistantship. Receives $300 Stipend.

Won Honors at William Jewell College, Missouri.

In 1928, just before his death, a Ukrainian baker committed his motherless children to the care of the Children's Aid Society, with a plea that the boy and girl receive educational opportunitoes which he lacked. Today, Elias Huzar, transplanted from the New York to the West at thirteen, is the winner of a graduate assistantship in the department of politics, which subject has interested him since boyhood.

The graduate departament of politics at the university seek to find and to train young men who have the intellectual attainments and the ambition to become career men in government service or in politics. This 1935-36 assistantship, providing free tuition and a stipend of $300, was awarded to Huzar in recognition of his record, made during his four years at William Jewell College, Liberty, Mo., where he won the tuition scholarship for the highest ranking member of his class each year.

Was on Debating Team.

Huzar has been on the staff of the college newspaper and the college annual, is president of the local chapter of Pi Gamma Mu, national honorary social science fraternity, and is a member of Pi Kappa Delta, forensic fraternity. In a recent tri-state debate tournament of the colleges of Missouri, western Illinois and southern Iowa, Huzar's debate team won second place.

Huzar was placed by the Children's Aid Society with George E. Mundell, a farmer, in Missouri. Though Mr. Mundell had formerly been a successful farmer, he had lost most of his money, so he and his wife were unable to lavish material wealth on Huzar, but they could and did give him affection and the warm feeling of belonging in their home. When Huzar was ready for college, they could not help him financially. The boy had to earn his expenses above the prizes and schoolarships he won, and this he did at first by waiting on table, later by working in a library and grading papers in the Department of History.

Praised by Foster Father.

Huzar passed his vacations with his foster parents, and he helped Mr. Mundell with the crops. "Elias is so accurate and dependable," says Mr. Mundell, "that you could set your watch by him."

Elias Huzar is very found of his young sister, Mary, with whom he always has kept closely in touch. The Children's Aid Society placed her first on a farm near the Mundell's, and later boarded her in Kansas City while she attended junior college there. Mary also is of superior intelligence, and she is now working her way through college, majoring in home economics at the University of Missouri.

(New York Herald Tribune, Sunday, July 14, 1935).

ВИКРИЛИ ТУНЕЛЬ З РИМСЬКИХ ЧАСІВ.

Підчас прогульки молоді з Констанци (Румунія) викрито коло памятника Адама Клісі підземний хідник, що веде під землею з села Ґіол-Бунар до Вішори. Кажуть, що це хідник з римських часів і служив тамошньому населенню до оборони.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН І ПРОЛЕВ.

(74)

З оповідання Еяда виходило, що одна дівчина згинула в кігтях льва, а другу схопили ґорилі. Він не знав, що тепер уже обі дівчині були в руках ґорилів. „Я піду в долину й огляну її", сказав Тарзан завзято.

„Ви оба слідкуйте за мною аж до водопаду", говорив дальше малпочоловік. „Еяд може показати вам дорогу". І, не сказавши більше ні слова, Тарзан вірвернувся, вискочив на дерево і щез у напрямку загадочної Долини Діямантів. Її, за всякими споґадами, стерегли хижі ґорилі.

Ронда Тері може й жалувала, що її не вбив лев, коли тепер пробувала втекти з обіймів страшного звіра, що її тримав. Але вона була безсильна. Звірюка піднесла її вгору зовсім легко і взяла під паху.

„Будь тихо, а то скручу тобі карк!" — сказала звірюка до Ронди. Дівчина, перестрашена тим, що ґорилі говорили по англійськи, замовкла. „Лпше не роби цього!" — сказав другий ґориль. Наш Творець був би дуже лихий, коли б ти не приніс йому дівчини живою. Він уже здавна надіявся дістати таку самицю, як отся",